

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ได้ทำการศึกษาโดยแบ่งประชากร กลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นและผู้ประกอบการสถานที่พักชายทะเล และร้านค้าบริเวณชายหาด โดยกำหนดพื้นที่ศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของพื้นที่ทั้งหมด แบ่งออกเป็นชายหาด 4 แห่ง ได้แก่ หาดทรายทอง หาดแสงจันทร์ หาดก้นอ่าว และหาดบ้านเพ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ประกอบด้วย การคำนวณหาค่าร้อยละ พร้อมกับการนำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ ซึ่งในแต่ละประเด็นที่ทำการศึกษาก็ได้มีการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประกอบ สำหรับสถิติวิเคราะห์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis : MRA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ประกอบด้วย

1. การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน
2. การวางแผนงานกิจกรรม
3. การปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้
4. การติดตามประเมินผล

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ประกอบด้วย

- ปัจจัยภายใน ซึ่งจำแนกได้เป็น ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการเกียรติยศ

- ปัจจัยภายนอก ซึ่งจำแนกได้เป็น แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งทางสังคม การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ / ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมุติฐาน ประกอบด้วย

สมมุติฐานที่ 1 ประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ

สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ไม่แตกต่างกัน

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม-ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ โดยข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ในรูปของค่าร้อยละ และตารางแจกแจงความถี่ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงตามตาราง 1-2

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ และอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	42	31.1
หญิง	93	68.9
รวม	135	100
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0
21-30ปี	31	23.0
31-40ปี	51	37.8
41-50ปี	35	25.9
51-60ปี	17	12.6
มากกว่า 60 ปี	1	0.7
รวม	135	100

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 135 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถอธิบายได้ ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 93 คน เป็นเพศหญิง หรือคิดเป็นร้อยละ 68.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือเพศชาย มีจำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 31.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่ผู้หญิงทำหน้าที่เป็นแม่บ้านอยู่กับบ้าน หรือค้าขายอยู่กับบ้าน หรือเป็นพนักงานในสถานบริการต่างๆ จึงทำให้มีโอกาสนในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้มากกว่าผู้ชาย

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 51 คน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี หรือคิดเป็น ร้อยละ 37.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 35 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และผู้ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 23.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีจำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยที่ไม่มีคนที่มีความอายุน้อยกว่า 20 ปีเลย ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยทำงานและเป็นช่วงที่มีภาระและความรับผิดชอบสูง สามารถแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลได้อย่างเต็มที่

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การศึกษา อาชีพและรายได้

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	1	0.7
ประถมศึกษา	36	26.7
มัธยมศึกษา	34	25.2
อนุปริญญา	37	27.4
ปริญญาตรี	27	20.0
รวม	135	100
อาชีพ		
ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น :		
: เกษตรกรรม	11	8.1
: ค้าขาย	25	18.5
: รับจ้าง	39	28.9
: รับราชการ	5	3.7
ผู้ประกอบการสถานที่พักชายทะเล	25	18.5
ผู้ประกอบการร้านค้าบริเวณ ชายหาด	30	22.2
รวม	135	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้(บาท/เดือน)		
ต่ำกว่า 3,000	4	3.0
3,001 – 6,000	24	17.8
6,001 – 8,000	25	18.5
8,001 – 10,000	28	20.7
10,001 – 15,000	35	25.9
มากกว่า 15,000	19	14.1
รวม	135	100

จากตาราง 2 สามารถอธิบายผลการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพและรายได้ ดังนี้ การศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่ จำนวน 37 คน จบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือคิดเป็นร้อยละ 27.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 34 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยพบว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษามีจำนวนน้อยที่สุดคือมีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 99.3 เป็นผู้ที่มีหนังสือ สามารถอ่านออก เขียนได้ โดยจะช่วยให้การตอบแบบสอบถามมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น

อาชีพ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น บริเวณพื้นที่ศึกษา คือมีจำนวน 80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 59.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยพบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 28.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย จำนวน 25 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และรองลงมาคือ อาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สำหรับผู้ประกอบการร้านค้าบริเวณชายหาดมี จำนวน 30 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 22.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และผู้ประกอบการสถานที่พักชายทะเลมี จำนวน 25 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งทั้งประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นและผู้ประกอบการร้านค้าและสถานที่พักบริเวณชายหาด ต่างก็เป็นตัวแทนของประชาชนที่อยู่อาศัย

และประกอบอาชีพอยู่ในบริเวณพื้นที่ศึกษา โดยมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการพัฒนาที่เกิดขึ้นบริเวณดังกล่าว จึงเป็นกลุ่มที่รับรู้ความเป็นไปของการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ดี

รายได้ ประชาชนส่วนใหญ่ จำนวน 35 คน มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และรองลงมาคือมีรายได้ 8,001 – 10,000 บาท/เดือน จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และพบว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน มีจำนวนน้อยที่สุดคือมี จำนวน 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ซึ่งบ่งบอกถึงสถานะการมีงานทำของประชาชนในพื้นที่ โดยรายได้ต่อเดือนนั้นเมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่า มีความสอดคล้องกับอาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้าง

4.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองในลักษณะต่างๆประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนงานกิจกรรมเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล การศึกษาได้แบ่งประชากรกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น และผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ประกอบด้วย การคำนวณหาค่าร้อยละ พร้อมกับนำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ ซึ่งในแต่ละประเด็นที่ทำการศึกษาได้มีการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประกอบ โดยผลการศึกษาได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ ระหว่างประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น และผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด ผลการวิเคราะห์สามารถแสดงได้ตามตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ชี้นำตามลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ลักษณะการมีส่วนร่วม	ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การร่วมค้นปัญหาและสาเหตุของปัญหา				
ระดับสูง (30 คะแนนขึ้นไป)	0	0.0	0	0.0
ระดับปานกลาง (19-29 คะแนน)	8	10.0	12	21.8
ระดับต่ำ (8-18 คะแนน)	72	90.0	43	78.2
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	12.73		16.40	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.16		4.58	
การวางแผนงานกิจกรรม				
ระดับสูง (30 คะแนนขึ้นไป)	1	1.3	2	3.6
ระดับปานกลาง (19-29 คะแนน)	18	22.4	27	49.1
ระดับต่ำ (8-18 คะแนน)	61	76.3	26	47.3
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	16.36		19.58	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.73		4.69	
การปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้				
ระดับสูง (30 คะแนนขึ้นไป)	0	0.0	1	1.8
ระดับปานกลาง (19-29 คะแนน)	14	17.5	25	45.5
ระดับต่ำ (8-18 คะแนน)	66	82.5	29	52.7
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	15.50		19.20	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.26		4.50	

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะการมีส่วนร่วม	ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การติดตามประเมินผล				
ระดับสูง (30 คะแนนขึ้นไป)	0	0.0	2	3.6
ระดับปานกลาง (19-29 คะแนน)	9	11.2	15	27.3
ระดับต่ำ (8-18 คะแนน)	71	88.8	38	69.1
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	14.14		17.65	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.79		4.00	
ภาพรวมการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ลักษณะ				
ระดับสูง (118 คะแนนขึ้นไป)	1	1.3	3	5.4
ระดับปานกลาง (75-117 คะแนน)	9	11.2	14	25.5
ระดับต่ำ (32-74 คะแนน)	70	87.5	38	69.1
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	59.46		73.24	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	16.22		15.00	

จากตาราง 3 สามารถอธิบายผลการศึกษา ในประเด็นที่เกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

ด้านการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 72 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยที่ไม่มีจำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงเลย ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 43 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 78.2 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.8 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงเลย ดังนั้น จะเห็น

ได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา อยู่ในระดับต่ำ

ด้านการวางแผนงานกิจกรรม ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 61 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมาคือมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.4 โดยประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมากคือ จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.3 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.3 โดยผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมากคือ จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.6 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการวางแผนงานกิจกรรม อยู่ในระดับต่ำ

ด้านการปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้ ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 66 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 82.5 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.5 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงเลย ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมี จำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 25 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 45.5 โดยผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมากคือ จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.8 ดังนั้น จะเห็นได้ว่าประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้ อยู่ในระดับต่ำ

ด้านการติดตามประเมินผล ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 71 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมาคือมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.2 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงเลย ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 38 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.3 โดยผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมากคือ จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.6 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการติดตามประเมินผล อยู่ในระดับต่ำ

ภาพรวมทุกลักษณะการมีส่วนร่วม. โดยภาพรวมนั้น ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 108 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยประชาชนที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีน้อยมากคือมี จำนวน 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งโดยภาพรวมนั้นสามารถแบ่งออกเป็น ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 70 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 87.5 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.2 โดยประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมากคือ จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.3 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 38 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาคือมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.5 โดยกลุ่มผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยมากคือ จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.4 จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ทั้งประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น และผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน การวางแผนงานกิจกรรมเพื่อพัฒนาหรือแก้ไข ปัญหาในพื้นที่การปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้ และการติดตามประเมินผล อยู่ในระดับต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา ต้องประกอบอาชีพในแต่ละวันหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องขาดการประชาสัมพันธ์ของการให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา หรือประชาชนไม่ทราบถึงความสำคัญ จึงไม่เข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนา ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้อาจทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ ในพื้นที่อาจไม่ประสบผลสำเร็จ หากประชาชนในพื้นที่ไม่รับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือ และไม่มีส่วนร่วมในการร่วมคิด พิจารณา วางแผนและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่

4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วม

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ประกอบด้วย ปัจจัยภายในซึ่งจำแนกได้เป็น ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวและความต้องการเกียรติยศ ส่วนปัจจัยภายนอก ซึ่งจำแนกได้เป็น แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งทางสังคม การสนับสนุนของ

หน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน และการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน ซึ่งการศึกษาได้แบ่ง ประชากรกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น และผู้ประกอบการสถานที่พักชายทะเลและร้านค้าบริเวณชายหาด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ประกอบด้วย การคำนวณหาค่าร้อยละ พร้อมกับนำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ ซึ่งในแต่ละประเด็นที่ทำการศึกษาได้มีการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประกอบ โดยผลการศึกษาได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

1. ปัจจัยภายใน จำแนกได้เป็น ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการเกียรติยศ ผลการศึกษาดังแสดงตามตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายใน	ประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว				
ระดับสูง (19 คะแนนขึ้นไป)	41	51.2	39	70.9
ระดับปานกลาง (12 – 18 คะแนน)	39	48.8	16	29.1
ระดับต่ำ (5 – 11 คะแนน)	0	0.0	0	0.0
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	19.24		20.53	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.74		3.30	
ความต้องการเกียรติยศ				
ระดับสูง (19 คะแนนขึ้นไป)	16	20.0	5	9.1
ระดับปานกลาง (12 – 18 คะแนน)	26	32.5	31	56.4
ระดับต่ำ (5 – 11 คะแนน)	38	47.5	19	34.5
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	13.38		13.56	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.35		4.00	

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน	ประชาชนที่อาศัย อยู่ในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพรวมปัจจัยภายใน				
ระดับสูง (38 คะแนนขึ้นไป)	17	21.2	15	27.3
ระดับปานกลาง (24 - 37 คะแนน)	56	70.0	40	72.7
ระดับต่ำ (10 - 23 คะแนน)	7	8.8	0	0.0
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	32.61		34.09	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.81		5.31	

จากตาราง 4 สามารถอธิบายผลการศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 41 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.8 โดยที่ไม่มีจำนวนประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำเลย ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 16 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.1 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำเลย ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง

ความต้องการเกียรติยศ จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 38 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.5 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำมี น้อยมาก คือ จำนวน 16 หรือคิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้า บริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาคือ จำนวน 19 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.5 โดยผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูงมีน้อยคือ จำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.1 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเกียรติยศ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำ

ภาพรวมทุกขั้นตอน โดยภาพรวมนั้น ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความ ต้องการเกียรติยศ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 96 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 71.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ มีความคิดเห็น ว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 32 คน หรือคิด เป็นร้อยละ 23.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมี ส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยมาก จำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งสามารถแบ่งพิจารณาออกเป็น 2 กลุ่ม ได้ว่า โดยภาพรวมนั้น ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรม ของแหล่งท่องเที่ยว และความ ต้องการเกียรติยศ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 56 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ มีความ คิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.2 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยมาก จำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนผู้ ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมี ส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ใน

ระดับสูง จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.3 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่า ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการเกียรติยศ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำเลย จากผลการศึกษาจะ เห็นได้ว่า ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ทั้งประชาชนที่อยู่ อาศัยในท้องถิ่น และผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด ส่วนใหญ่มีความคิด เห็นว่าปัจจัยภายใน เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่คิดว่า ในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนานั้น จะ ต้องมีความตระหนัก เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งเมื่อเข้าร่วม แล้วสามารถเป็นที่ยอมรับ และยกย่อง ให้เกียรติในสังคม และซึ่งผลดังกล่าวสามารถใช้เป็นแนว ทางในการพิจารณาถึงวิธีการที่จะกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

2. ปัจจัยภายนอก จำนวนได้เป็น แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งทางสังคม การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ /ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน ผลการศึกษา ดังแสดงตามตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก	ประชาชนที่อาศัย อยู่ในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ				
ระดับสูง (19 คะแนนขึ้นไป)	38	47.2	28	50.9
ระดับปานกลาง (12 – 18 คะแนน)	36	45.3	25	45.5
ระดับต่ำ (5 – 11 คะแนน)	6	7.5	2	3.6
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	17.93		18.71	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.12		3.23	

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก	ประชาชนที่อาศัย อยู่ในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งทางสังคม				
ระดับสูง (16 คะแนนขึ้นไป)	23	28.7	9	16.4
ระดับปานกลาง (10-15 คะแนน)	37	46.3	15	27.2
ระดับต่ำ (4-9 คะแนน)	20	25.0	31	56.4
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	12.93		10.45	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.70		3.72	
การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ				
ระดับสูง (19 คะแนนขึ้นไป)	49	61.2	34	61.8
ระดับปานกลาง (12-18 คะแนน)	31	38.3	21	38.2
ระดับต่ำ (5-11 คะแนน)	0	0.0	0	0.0
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	19.70		19.96	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.70		3.44	
การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ผู้นำ หมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน				
ระดับสูง (16 คะแนนขึ้นไป)	33	41.2	18	32.7
ระดับปานกลาง (10-15 คะแนน)	34	42.5	28	50.9
ระดับต่ำ (4-9 คะแนน)	13	16.3	9	16.4
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	14.51		13.42	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.72		3.50	

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก	ประชาชนที่อาศัย อยู่ในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของ ประชาชน				
ระดับสูง (19 คะแนนขึ้นไป)	26	33.5	17	30.9
ระดับปานกลาง (12 - 18 คะแนน)	52	64.9	28	50.9
ระดับต่ำ (5 - 11 คะแนน)	2	2.6	10	18.2
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	17.36		16.33	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.18		4.30	
ภาพรวมปัจจัยภายนอก				
ระดับสูง (85 คะแนนขึ้นไป)	33	41.2	18	32.7
ระดับปานกลาง (54 - 84 คะแนน)	46	57.5	37	67.3
ระดับต่ำ (23 - 53 คะแนน)	1	1.3	0	0.0
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	82.23		78.87	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	13.37		15.00	

จากตาราง 5 สามารถอธิบายผลการศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 38 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.3 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำน้อยมาก จำนวน 6 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 ส่วนผู้ประกอบการ สถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 25 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.5 โดยผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำน้อยมาก จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.6 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า แรงจูงใจทางเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง

ตำแหน่งทางสังคม จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าตำแหน่งทางสังคม เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 37 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 28.7 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำจำนวน 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.0 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและ ร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.7 โดยผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูงมีน้อย จำนวน 9 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 16.4 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นว่า ตำแหน่งทางสังคม เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 49 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.3 โดยที่ไม่มีจำนวนประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำเลย ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 34 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.2 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำเลย ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชน

บริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง

การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ /ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน จาก การศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการได้รับการชักชวน จากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ /ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 34 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือ มี ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 41.2 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยคือมี จำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.3 ส่วน ผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ใน ระดับสูง จำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.7 โดยผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็น ว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยคือมี จำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.4 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าการได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ /ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

○ การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน จากการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการ ท่องเที่ยวของประชาชน เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับ ปานกลาง จำนวน 52 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาคือ มีความคิดเห็น ว่า เกี่ยวข้องกับ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.5 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวอยู่ใน ระดับต่ำมีน้อยมาก จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.6 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและ ร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ มีความ คิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.9 โดยผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็น ว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยคือมี จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.2 ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการได้รับข้อมูล

ข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมทุกขั้นตอน ในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยภายนอก ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งทางสังคม การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านการท่องเที่ยวของประชาชน โดยภาพรวมนั้น ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยภายนอกเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 83 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง จำนวน 51 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 37.8 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยมาก จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ซึ่งสามารถแบ่งพิจารณาได้ว่า โดยภาพรวมนั้นประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัจจัยภายนอกเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 46 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 41.2 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมีน้อยมาก คือจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.3 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 37 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.7 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำเลย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ซึ่งความสำคัญของแต่ละประเด็นขึ้นอยู่กับความพร้อม และสภาพการณ์ของแต่ละบุคคล

เมื่อพิจารณาในภาพรวม สามารถสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งประกอบด้วย ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการเกียรติยศ แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งทางสังคม การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน และการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน ได้ดังตาราง 6

ตาราง 6 สรุปผลการศึกษาตามปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัย	ประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น		ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพรวมปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก				
ระดับสูง (121 คะแนนขึ้นไป)	35	43.7	20	36.4
ระดับปานกลาง (77 – 120 คะแนน)	44	55.0	35	63.6
ระดับต่ำ (33 – 76 คะแนน)	1	1.3	0	0.0
รวม	80	100	55	100
ค่าเฉลี่ย	114.71		112.78	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	19.75		15.95	

จากตาราง 6 สามารถสรุปผลการศึกษา ในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งประกอบด้วย ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการเกียรติยศ แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งทางสังคม การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ผู้นำหมู่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้านและการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชนได้ว่า โดยภาพรวมนั้น ประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมีความเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 79 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 58.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.8 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำมีน้อยมาก จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ซึ่งสามารถแบ่งพิจารณาได้ว่า โดยภาพรวมนั้นประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 44 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 35 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.7 โดยประชาชนที่มีความคิดเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ใน

ระดับต่ำมีน้อยมาก จำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.3 ส่วนผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 35 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง จำนวน 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.4 โดยที่ไม่มีจำนวนผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับต่ำเลย

4.4 สภาพปัญหาในการมีส่วนร่วม

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยนอกเหนือจากการศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแล้ว การศึกษาครั้งนี้ยังได้ทำการศึกษาถึงสภาพปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเต็มที่อยู่อย่างอิสระ ซึ่งผลการการศึกษสามารถแยกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. ประเด็นที่ว่า ในปัจจุบันปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่ มีสาเหตุต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้
 - 1.1 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีเวลา เนื่องจากต้องประกอบอาชีพในแต่ละวัน
 - 1.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคกลางเขต 4 ระวังองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 - 1.3 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้ถึงบทบาทหน้าที่ และความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วม จึงทำให้ไม่อยากเข้ามาเกี่ยวข้อง
 - 1.4 ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อยต้องทำงานทุกวัน จึงไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้
 - 1.5 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าตนเองสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาได้ และไม่ทราบว่าต้องทำอะไร หรือติดต่อที่ไหน หากมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา
 - 1.6 ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่า การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคกลางเขต 4 ซึ่งประชาชน

ไม่สามารถเข้าไปเกี่ยวข้องได้ แต่ยินดีให้ความช่วยเหลือตามที่ติดต่อมา

2. ประเด็นที่ว่า ปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้นั้น จากการดำเนินงานที่ผ่านมาได้ส่งผลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 การพัฒนาไม่สอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนไม่เห็นความสำคัญ ทำให้ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

2.2 การที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือ จึงส่งผลให้การดำเนินการต่างๆ ของส่วนราชการและส่วนท้องถิ่นไม่ประสบความสำเร็จ ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม โดยก่อให้เกิดปัญหาเรื่องขยะ น้ำเสีย การรुक้าที่สาธารณะ เกิดทัศนียภาพ- เป็นต้น

2.3 ผลกระทบอีกอย่างหนึ่งคือ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวและนักลงทุนเข้ามาท่องเที่ยวและลงทุนในพื้นที่น้อยลง

3. สำหรับข้อเสนอแนะที่ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับว่า หากจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนนั้น จะต้องใช้วิธีการ หรือมาตรการ ในเรื่องต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

3.1 การรณรงค์ ควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพราะประชาชนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพื้นที่และรู้สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ดีที่สุดและเนื่องจากปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากคนในพื้นที่ ดังนั้น วิธีที่เหมาะสมคือ การให้ประชาชนแก้ปัญหของตนเองโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ และเนื่องจากในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจะสามารถเข้าร่วมในการพัฒนาแต่ละโครงการได้อย่างไร จะเสนอความคิดเห็นได้ที่ไหน ซึ่งการดำเนินการต่างๆ ควรแจ้งให้ชัดเจนกว่านี้

3.2 การประชาสัมพันธ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงในทุกสื่อ และทุกพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ทั้งการประชุม ออกเสียงตามสาย จัดนิทรรศการ และอื่นๆ ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้สามารถรับรู้ความเป็นไป หรือการดำเนินการของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่

3.3 การกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่ โดยก่อให้เกิดรายได้ต่อประชาชนในพื้นที่ และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

4.5 การทดสอบสมมุติฐาน

การทดสอบสมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย
สมมุติฐานที่ 1 ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ

สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมุติฐานทั้ง 3 สมมุติฐาน เป็นการวิเคราะห์ภาพรวมของประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองทั้ง 2 กลุ่มคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นและผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด โดยแตกต่างจากตาราง 3 – 6 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบแยกกลุ่มประชากรจึงทำให้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่างกัน ผลการทดสอบสมมุติฐานมีดังนี้

4.5.1 การทดสอบสมมุติฐานระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

สมมุติฐานที่ 1 ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ

การหาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน การวางแผนงานกิจกรรมเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้และการติดตามประเมินผล ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 135 คน โดยในแต่ละลักษณะได้กำหนดข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และได้กำหนดเกณฑ์ในการแบ่งช่วงระดับคะแนนเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการทดสอบสมมุติฐานใช้การเปรียบเทียบกับระดับเกณฑ์ของช่วงคะแนนที่กำหนดในการแปลผลค่าคะแนนในแต่ละลักษณะการมีส่วนร่วม โดยแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ช่วงคะแนน 32 – 74 คะแนน หมายถึงประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 75 – 117 คะแนน หมายถึงประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 118 คะแนนขึ้นไป หมายถึงประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนาประกอบด้วย ค่าร้อยละ ตารางแจกแจง ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์เพื่อหาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเปรียบเทียบกับระดับเกณฑ์ของช่วงคะแนนที่กำหนดในการแปลผลค่าคะแนนในแต่ละลักษณะการมีส่วนร่วม ผลการศึกษาสามารถแสดงได้ตามตาราง 7

ตาราง 7 สรุปจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ลักษณะการมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ภาพรวมระดับการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ลักษณะ (การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การวางแผนงานกิจกรรม การปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้และการติดตามประเมินผล)		
ระดับสูง (118 คะแนนขึ้นไป)	4	3
ระดับปานกลาง (75 – 117 คะแนน)	23	17
ระดับต่ำ (32 – 74 คะแนน)	108	80
รวม	135	100

ค่าเฉลี่ย = 65.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 17.09

จากตาราง 7 สามารถแปลความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆซึ่งประกอบด้วย การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การวางแผนงานกิจกรรม การปฏิบัติการตามแผนงานที่วางไว้และการติดตามประเมินผล ได้ว่า โดยภาพรวมประชาชนบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ทั้งประชาชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นและผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำคือมี จำนวน 108 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17 โดยประชาชนที่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมีน้อยมากคือ จำนวน 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3 จึงสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4.5.2 การทดสอบสมมุติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองไม่แตกต่างกันกล่าวคือ

- ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการเกียรตินิยม

- ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ ผู้นำหมู่บ้าน/ คณะกรรมการหมู่บ้าน และการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน

โดยข้อมูลที่รวบรวมได้ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ(Multiple Regression Analysis) ซึ่งการนำเสนอข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการศึกษา

ในการวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สำหรับการทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรตามคือระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน และตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 7 ตัวแปร โดยแบ่งเป็นปัจจัย ภายใน 2 ตัวแปร และปัจจัยภายนอก 5 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์สามารถแสดงได้ตามตาราง 8 - 10

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ตัวแปร	จำนวน (คน)	Mean	S.D.
- ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน	135	65.07	17.09
- ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	135	19.76	3.61
- ความต้องการเกียรตินิยม	135	13.45	4.83
- แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ	135	18.24	3.79
- ตำแหน่งทางสังคม	135	11.92	3.89
- การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ	135	19.81	3.59
- การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ ผู้นำหมู่บ้าน/ คณะกรรมการหมู่บ้าน	135	14.07	3.66
- การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน	135	16.94	3.70

จากตาราง 8 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ตามค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่บริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง(ทั้ง 2 กลุ่มคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นและผู้ประกอบการสถานที่พักและร้านค้าบริเวณชายหาด) มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำ (Mean = 65.07) โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับสูงมี 2 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ (Mean = 19.81) และความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (Mean = 19.76) ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับปานกลาง มี 5 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ (Mean = 18.24) การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน (Mean = 16.94) การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ ผู้นำหมู่บ้าน/ คณะกรรมการหมู่บ้าน (Mean = 14.07) ความต้องการเกียรติยศ (Mean = 13.45) และตำแหน่งทางสังคม (Mean = 11.92) ตามลำดับ โดยไม่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำเลย

ตาราง 9 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามและระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน

ตัวแปร	Level Total	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7
Level Total	1.000	.504	.332	.296	.030	.223	.040	.158
F1	.504	1.000	.330	.620	.118	.534	.360	.333
F2	.323	.330	1.000	.373	.343	.285	.332	.298
F3	.296	.620	.373	1.000	.299	.319	.302	.280
F4	.030	.118	.343	.299	1.000	.110	.463	.404
F5	.223	.534	.285	.319	.110	1.000	.419	.433
F6	.040	.360	.332	.302	.463	.419	1.000	.487
F7	.158	.333	.298	.280	.404	.433	.487	1.000

หมายเหตุ Level total หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

- F1 หมายถึง ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว
- F2 หมายถึง ความต้องการเกียรติยศ
- F3 หมายถึง แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ
- F4 หมายถึง ตำแหน่งทางสังคม
- F5 หมายถึง การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ

- F6 หมายถึง การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ ผู้นำหมู่บ้าน/ คณะกรรมการหมู่บ้าน
- F7 หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน

ตาราง 10 ค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ค่าคงที่(Constant)	22.914	8.674		2.642	.009
ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	2.627	.501	.555	5.239	.000
ความต้องการเกียรติยศ	.891	.295	.252	3.022	.003
แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ	-.312	.441	-.069	-.707	.481
ตำแหน่งทางสังคม	-7.087E-02	.397	-.016	-.178	.859
การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ	-.254	.446	-.053	-.568	.571
การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ ผู้นำหมู่บ้าน/ คณะกรรมการหมู่บ้าน	-1.017	.439	-.218	-2.318	.022
การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน	.243	.419	.053	.581	.562

Multiple R = .575

R Square = .330

Adjusted R Square = .293

Std.Error of the Estimate = 14.36

Analysis of Variance

	Sum of Squares	Df	Mean Squares
Regression	12923.082	7	1846.155
Residual	26204.117	127	206.332
F = 8.947	Sig = .000 ^a		

ผลจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ตามตาราง 8-10 มีความสอดคล้องกัน คือ พบว่า กลุ่มของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการเกียรติยศตำแหน่งทางสังคม แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ การได้รับการชักชวนจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ/ ผู้นำหมู่บ้าน/ คณะกรรมการหมู่บ้าน และการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของประชาชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .57 กลุ่มของตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรผันของตัวแปรตาม(ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว)ได้ร้อยละ 33 โดยมีตัวแปรอิสระที่มีประสิทธิภาพสูงในการอธิบาย หรือประมาณค่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (Sig = .000) กล่าวคือเป็นตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในแบบจำลอง โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว(Beta = .555) หมายความว่าเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้มากที่สุดคือ ร้อยละ 55 และตัวแปรที่สองที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในแบบจำลอง คือ ความต้องการเกียรติยศ (Sig = .003) กล่าวคือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว(Beta= .252) หมายความว่าเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้มากเป็นอันดับสองคือ ร้อยละ 25 เมื่อพิจารณาตามตาราง 9 แสดงให้เห็นได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคือ ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวและความต้องการเกียรติยศนั้น มีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระของแต่ละตัวแปรว่าเกิดจากอิทธิพลของตัวมันเองมากกว่าที่จะได้รับอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 2 ปัจจัย คือ ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการเกียรติยศ

สมมุติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง ไม่แตกต่างกัน โดยข้อมูลที่รวบรวมได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One-way ANOVA)

ผลการศึกษา

ในการวิเคราะห์หว่าปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย การศึกษา อาชีพและรายได้ตัวแปรใดที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์แสดงได้ตามตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสถิติ ANOVA ในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล(การศึกษา อาชีพ และรายได้)

ปัจจัยส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
การศึกษา	Between Groups	1335.920	4	333.980	1.149	.337
	Within Groups	37791.340	130	290.703		
	Total	39127.259	134			
อาชีพ	Between Groups	2568.808	5	513.762	1.813	.115
	Within Groups	36558.451	129	283.399		
	Total	39127.259	134			
รายได้	Between Groups	2299.399	5	459.880	1.611	.162
	Within Groups	36827.860	129	285.487		
	Total	39127.259	134			

จากตาราง 11 สามารถอธิบายความแปรปรวนระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้ดังนี้

การศึกษา ระดับการศึกษาที่ต่างกันไม่มีส่วนทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05) ต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาในระดับใด ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล และปัจจัยอื่นๆ ที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง

อาชีพ อาชีพที่ต่างกันไม่มีส่วนทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05) ต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องประกอบอาชีพอะไร ทุกคนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาได้ตามความต้องการและความพร้อมของแต่ละบุคคลมากกว่า

รายได้ รายได้ที่แตกต่างกันไม่มีส่วนทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (ค่า Sig. มีค่ามากกว่า .05) ต่างกัน กล่าวคือ หากประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาไม่จำเป็นว่าจะต้องมีรายได้มาก หรือน้อย แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล และปัจจัยต่างๆ ที่แต่ละบุคคลให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กล่าวคือ ประชาชนทุกคน ทุกอาชีพสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้โดยไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาระดับใด หรือเป็นผู้มีรายได้มากหรือน้อยเพียงใด ทุกคนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาได้ตามความต้องการ และความพร้อมของแต่ละบุคคล